

11. Növekedés Krisztusban

Jézus keresztalja által győzedelmeskedett a gonosz erői felett. Ő, aki földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkek megtérte hatalmukat és biztossá tette végső megsemmisülését. Jézus győzelme nekünk is győzelmet ad a gonosz erők felett, amelyek máig most is arra törekcsenek, hogy irányítsanak minket, miközben Vele járunk békességben, szeretetben és szeretetnek bizonyosságban. Most már a Szentlélek lakozik bennünk és felhatalmaz minket. Jézus mint Megváltásunk és Urunk mellett szüntelen elképzelve, szabaddá tettünk mőltbeli tetteink terhétől. Többé nem a sátánok és démonok, főtve a gonosz erőtől, a tudatlanságtól és korábbi tetteink értelmetlen voltától szabadságban, amit Jézusban nyertünk, arra hívtunk el, hogy névekedjünk az Ő jellemnek hasonlatosságban azáltal, hogy naponta álljunk a Vele való bensőséges kapcsolatunkat az imádság és az Ige tanulmányozása által, elmélkedve tanításai és az Ő gondviselése felett, valamint az Ő dicsőítő nekünk, a kézzel írt istentisztelet, és az missziójában való kézzel írt nekünk által. Miközben a kézzel írt nekünk Ievők szerető szolgálataira szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk az Ő megváltási munkájára, Szentleke általi állandó jelenléttel minden percünket és minden feladatunkat lelki tapasztalattal alakítja. (Zsolt 1:1-2; 23:4; 77:12-13; Kol 1:13-14; 2:6, 14; 10:17-20; Ef 5:19-20; 6:12-18; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Gal 5:22-25; Róm 8:38-39; 1Jn 4:4; Zsid 10:25.)

A születés az érettség pillanata

Ha egy mag kicsérzik, az első kőt levél megjelenése boldoggá teszi a kertészt. Ha egy gyermek megszületik, az első rása kézzel a világgal, hogy Őj lettel kell szimolni. Az anya elfelejti minden féjdalmát, és a család tőbbi része is szűszeforr az érettségben és a népnélben. Ha egy ország szabaddá válik, az egész nemzet az utcákra tud, és megtérlik a város tereit, és Őj érettségük jelképeit lengetik. De kézzel el, mi van akkor, ha abból a kőt levél lesz négy, csak megmarad, esetleg elpusztul a kettő is; vagy ha egy évvel később a kisbaba még mindig nem mosolyog, vagy nem teszi meg az első lépést, hanem megmarad világrajvetelnek egyszerűségben; vagy ha az Őjonnal felszabadult nemzet hamarjában érettség ellen fordul, és a félelem, a rabságig börtönvételé válik. A kertész az anya lelkesedése vagy a szabad jövő ágárete kiábrándultságáig, bántás és gyász; válik?

A névekedés - folyamatos, állandó, fejlődő és győmőlcstermő névekedés - alapvetően fontos az életben. Néki születésnek nincs értelme, célja, rendeltése.

A névekedés elválaszthatatlan az élettől - mind fizikai, mind pedig lelki értelemben. A fizikai névekedés megfelelő táplálást, kézzel, gondozást, gyakorlást, nevelést, edzést és cőtudatos életet igényel. Az alábbiakban lelki névekedésről fogunk beszélni. Hogyan névekszünk és válunk érettes keresztényeké Krisztusban? Milyen események jelzik a lelki névekedést?

Az élet a halállal kezdődik. Talán a legalapvetőbb és egyedülálló elv a keresztény élettal kapcsolatban az, hogy a halállal kezdődik - valójában kőt halálessettel. Először, Krisztus halála a keresztén lehetvé teszi számunkra az Őj élet, amely szabad sájtán uralmát (Kol 1:13-14), a bűn kárhoztatásáit (Róm 8:1), illetve a halált, a bűn zsoldját (Róm 6:23). Ezen felül pedig megbékélést eredményez Istennel és az emberekkel. Másodsor, az Őn halála le teszi számunkra, hogy elfogadjuk a Krisztus által felkelt életet. Ennek eredményeképpen Őj életben járunk.

Krisztus halála. A kereszt Isten megváltási tervének kézzel az Atya nem győzte volna le sájtát és démoni erőt, illetve a halált, és a bűn problémája nem oldódott volna meg. Az apostol azt mondja nekünk: "Éz Jézus Krisztus az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" (1Jn 1:7). "Éz Mert Őgy szerette Isten a világot...", mondja a Biblia egyik legkedveltebb szövege. Isten szeretete által kigondolta és létrehozta a megváltási tervet, a terv megvalósítása ennel a szövegnek a második részében kap magyarizatot: "Éz...hogy az Ő egyedülálló Fiát adta." Isten ajándéknak

egyedülálló volt nem abban állt, hogy odaadta Fiát, hanem abban, hogy az Őt adta, hogy meghaljon a mi bűneinkért. A kereszt nélkül nem lehetne bűnbocsánat, Ártatlan Áldás Sántáján feletti győzelem.

Kereszthalála által Krisztus győzött Sántáján felett. A pusztában tártáron heves ká-sártásektől a gecsemjénkertől a Sántáján kegyetlenül támadta Isten Fiát, hogy meggyengítse akaratát, elbizonytalanítsa az Őt, bizalmatlanná tegye Atyjával szemben, és nyomást gyakorolt rá, hogy elárassa az Őt, amelyen ki kellett rátennie az emberiség bűne miatt a keserű poharat, amely a tulajdonképpeni helyettesítő szolgálata volt. A kereszt volt a végleges támadás helye. Ott "Ézsaiás az ő angyalai emberi formában jelen voltak", [1] hogy végigvigyük a nagy háborút Isten ellen, remélve, hogy Krisztus végül lejár a keresztről, és nem sikerül beteljesíteni Isten megváltási tervét, amely felajánlotta Fiát bűnért való áldozatul (Jn 3:16). De Krisztus azáltal, hogy Áldást adta a kereszten, legyőzte Sántáján hatalmát, "Ézsef fegyverezve a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, és őket bátran mutogatta, diadalmat vívott abban" (Kol 2:15). A kereszten "Ézsa csatát megnyerte. Krisztus jobbra és az Ő szent serege győzött. Győztesként kitűzte zászlaját az Ártatlanok között a magasságokban... Az egész menny diadalmaskodott a Megváltás győzelmében. Sántáján legyőzött, és tudta, hogy országga elveszett." [2]

Az apostol leírása a Kolosszabeliekhez "rottnak" a levélben figyelemre méltó. Először, Krisztus lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. A lefegyverezésre utalás gárg szás jelentése: levetkőztet. A kereszt miatt Sántáján démoni erejétől megfosztva áll Isten népevel szemben, egészen addig, amíg ők bizalmukat abba vetik, aki a kereszten. Másodsor, a kereszt Sántáján és az ő seregét az egész világegyetem látványosságává tette. Az, aki ezzel büszkedett, hogy majd "Ézolyan lesz, mint a magasságos" (Ása 14:14), most a szövegben és a vereség látványosságává vált. A gonosznak tártáron nincs hatalma a hávökön, akik a sátántárgból a világgossággá (Kol 1:13). Harmadsor, a kereszt biztosítja a végleges győzelmet Sántáján, a bűn és a halál felett.

Ezért Krisztus keresztje Isten eszköze volt a gonosz feletti győzelemben:

- olyan eszköz, amely által a bűnbocsánat lehetséges (Kol 2:13);
- bizonyíték az egész világegyetem megkötésére (2Kor 5:19);
- biztosíték, hogy a jelenben lehet győztesként állni, és névelkedni Krisztusban, s általa a bűn nem uralkodik elmondásunkban (Róm 6:12) - Ágy Isten gyermekei lehetünk már most (Róm 8:14);
- bizonyosság, hogy ez a gonosz világ, amelyet valamikor Sántáján uralt, megtisztít a bűn jelenétől és hatalmától (Jel 21:1).

A megváltás és győzelem ártatlánnak minden fokán láthatjuk Krisztus saját prafáciájának beteljesedését: "Éz mint a villámot lehullani az égben" (Lk 10:18).

Krisztus keresztjével Isten helyreállította a bűn problémáját. Azért hogy ne felejtse el ezt a ténnyet, Jézus kijelentette, hogy az Ő vére "Ézsokaként kiontatják bűnük bocsánatára" (Mt 26:28). Ez a vérontás döntő fontosságú az áldozat megtapasztalásában és megbecsülésében. Egyfelől a bűnről tanít. A bűn valóságos. A bűn sokba került Istennek. A bűn olyan mérhetetlen és halálos, hogy a bűnbocsánat és a bűn hatalmától, a bűntudattól való szabadulás lehetetlen "ÉzKrisztus drága vére" nélkül (1Pt 1:19). Ezt az igazságot a bűnnel kapcsolatban újra és újra kell mondani, mert olyan világban élünk, amely tagadja a bűn valóságát, vagy egyszerűen kizárja azzal szemben. De a keresztnél szembesülünk a bűn ártatlan termésetével, amelyet csak az a tör tisztáthat meg, amely "Ézkiontatott sokaként bűnüknek bocsánatára" (Mt 26:28).

Soha ne felejtse el, Ács ne legyünk kázzámbásek a táonnyel kapcsolatban, hogy Jázus meghalt bűneinkért, Ács nélkül nem lehetne bűnbocsánat. A mi bűneink vonták Jázust a keresztre. Ahogy Pál mondja: "Mert Krisztus, mikor még erőtelenek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért... mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt" (Róm 5:6, 8). Vagy ahogy Ellen G. White írja: "A bűn súlyosan nehezedett Krisztusra, Ács Isten haragja a bűnnel szemben kioltotta Áletet"[3] Meg kell erősíteni Ács hirdetni kell Jázus halálát, amely "ézszer, s mindenkorra helyettesítő áldozat (I. Róm 6:10; Zsid 7:27; 10:10).

Bennünket nem az a Krisztus váltott meg, aki csak jás ember vagy Isten embere, esetleg nagy Tanár, netajn feddhetetlen Pálda. Minket az a Krisztus mentett meg, aki meghalt a kereszten: "Krisztussal ágy bántak, ahogy mi Árdemelnánk, azért hogy ágy bájnjanak velünk, ahogy Ő Árdemelná. Elátók bűneinkért, amelyben semmi volt, hogy megigazulhassunk az Ő igazságiga által, amelyben semmi rászánk sincs. Azt a halált szenvedte el, amely a miénk lenne, hogy mi azt az Áletet kaphassuk, amely az Á-vá. "És Sebeivel gyágyulánk meg."[4]

Ezért Jázus vore biztosítja a bűnbocsánatot, Ács elveti az Á letben valás nvekedés magját. A keresztény Á Ájdonságnak Ács az abban valás nvekedésnek az egyik elsődleges szempontja a megbáklás. A kereszt Isten eszköze az emberrel valás megbáklásban. "Az Isten volt az, aki Krisztusban - mondja Pál apostol - megbáklott magával a világot" (2Kor 5:19). Ágy megállhatunk Isten előtt bűn Ács fálelem nélkül az Árt, amit Ő tett a kereszten. Á elidegenített bennünket Istentől, az megoldódott. "Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket (Zsolt 103:12). A kereszt Fáfia Á utat nyitott Isten igazi jelenlétéhez. "Élvágeztetett" - jelen a kereszten, majd arra bázta kávetőit, hogy olyan kázsságre Ápijenek Istennel, amely Árákká tart.

Az Istennel valás megbáklás azonnal megnyitja a nvekedési folyamat második szakaszát: megbáklást embertársainkkal. A kereszt Á Áthatás szóp kápek egyike, amikor a kálánbázó emberek Ásszesereglettek kárá. Nem mindegyik csodálta Jázust. Nem mindegyik volt szent. De Ázd meg az embereket! Voltak ott egyiptomiak, akik bázskáltak Ázleti Árkákkal; voltak ott rásmaiak, akik a civilizációjukban, illetve kultúrájukban jeleskedtek; voltak ott gárágák is, akik tudásukkal emelkedtek ki; zsidák, akik Isten választott népének tekintették magukat; Ács farizeusok, akik azt gondolták, hogy űk a választottak választottai; no meg sadduceusok, akik azt gondolták, hogy vallásilag tiszták; voltak ott rabszolgák, akik szabadságot kerestek; de szabadok is, akik megengedhették maguknak a tátlenség; Ács fárfiak, nők Ács gyerekek is.

Azonban a kereszt nem tett kálánbságet kázta. Mindannyiukat bűnÁskÁnt Á-tÁlte meg. Mindannyiuknak felajánlta a megbáklás isteni Átját. A kereszt Ábájni mindenki azonos szinten van. Mindenkit Ásszehoz - Ács tábbá máj sem oszthatja meg az emberiséget. Ásj testváriság, Áj kázsság kezdődik. Kelet beleolvad nyugatba, Ászak lejáni fehá kezét fog feketével, a gazdag ÁpÁseket tesz a szegény felé, hogy megszorá-tsa a kezét. A kereszt mindenkit meghá-v a vá forrásához, hogy megá-zelje az Álet Ádes Á-zát, megossza másokkal a kegyelem Álmányát, Á hirdesse a világnak az Á let Ács egy Á család ÁtrejÁttát (Ef 2:14-16). Ágy a kereszt elindította a győzelmet Á bűn felett, kávetkezésáppen Á letet adott Krisztusban.

Meghalni az Ánnek. A második fontos szempont a keresztény nvekedésben az Án halála. Nem lehet elolvasni az ÁjszÁvetságet anélkül, hogy megárténánk ezt az alapvető szempontot a keresztény Áletben. Olvasd el a Galáciabeliekhez Árt levÁl 2:20-21 verseit! "Krisztussal egyátt megfeszÁttettem, Álek pedig tábbá nem Án, ha bennem a Krisztus; amely Áletet pedig most testben Álek, az Isten Fiában valás hitben Álem, aki szeretett engem, Ács Án magát adta Árettem." Vagy olvasd el Róm 6:6-11-et! "É...a mi Á emberünk ű vele megfeszÁttetett, hogy megerőtelenÁlján a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek... Ezenáppen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de Áltek az Istennek a mi Urunk Jázus Krisztusban." Vagy olvasd el Jázus kijelentését az Á lettről! "ÉzHa a fáldbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyámlátsátt terem" (Jn 12:24).

Á•gy tehát a keresztyény Á•let nem szÁ½letÁ•ssel kezdődik, hanem halÁ½lall. AmÁ½g az Á•n meg nem hal, amÁ½g az Á•nt meg nem fesszÁ½-tjÁ½k keresztre, egyÁ½ltalÁ½n nincs kezdet. RadikÁ½lis, szÁ½ndÁ½kos Á•s teljes vÁ½ltozÁ½sra van szÁ½ksÁ½g az Á•nben ha valaki Krisztusban van, Á•j teremtÁ½s az, a rÁ½giek elmÁ½ltak, Á½mÁ½, Á½jjÁ½ lett minden (2Kor 5:17). â€ŽA keresztyény Á• rÁ½gi mÁ½dosÁ½-tÁ½sa vagy tovÁ½bbfejlesztÁ½se, hanem a termÁ½szet Á½talakulÁ½sa. Az Á•n Á•s a bűn meghal, Á•s teljesen Á½jÁ½ln iÁ½tre. Ezt a vÁ½ltozÁ½st csak a SzentlÁ½lek hatÁ½kony munkÁ½ja tudja vÁ½ghezvinni."[5] Az apostol alÁ½hÁ½zza mind a bűnnek valÁ½ meghalÁ½st, mind pedig az Á•j Á•letre valÁ½ feltÁ½madÁ½st a keresztsÁ½g tapasztalata Á½lta: â€ŽAvagy nem tudjÁ½ Á•, hogy akik megkeresztelkedtÁ½nk Krisztus JÁ½zusba, az ő halÁ½lÁ½ba keresztelkedtÁ½nk meg? EltemetettÁ½nk azÁ•rt ő vele egyÁ½tt a keresztsÁ½g Á½lta a halÁ½lba: hogy mikÁ½pen feltÁ½masztatott Krisztus a halÁ½lba? az AtyÁ½nak dicsősÁ½ge Á½ azonkÁ½pen mi is Á•j Á•letben jÁ½rjunk" (RÁ½m 6:3-4). Á•gy a keresztsÁ½g jelkÁ½pesen megnyitja az ajtÁ½t az Á•j Á•let felÁ•, felkÁ½nÁ½lja a lehetősÁ½get, hogy nÁ½vekedjÁ½nk Krisztusban.

Valami tÁ½rtÁ•nik azzal az emberrel, aki elfogadja JÁ½zust mint MegvÁ½ltÁ½jt Á•s MesterÁ•t. A habozÁ½ Simon bÁ½tor PÁ•t vÁ½lik. Az Á½ldÁ½zõ Saul, igehirdetõvÁ•, PÁ½llÁ½ vÁ½lik. A hitetlen TamÁ½s Á•ttÁ½rõ misszionÁ½riussÁ½. A gyÁ½vasÁ½ig helyet ad a bÁ½torsÁ½gnak. A hitelensÁ½g utat ad a hit lÁ½ngolÁ½sÁ½nak. Az irigysÁ½get elnyeli a szeretet. Az Á½nÁ½s Á•rdek eltűnik a testvÁ•risÁ½gben. A bűnnek nincs helye a szÁ½vben. Az Á•n megfesszÁ½ttetik. EzÁ•rt PÁ½l ezt Á½rja: â€ŽLevetkeztÁ•tek amaz embert, az ő cselekedeteivel egyÁ½tt... Á•s felÁ½ltÁ½ztÁ•tek amaz Á•j embert, melynek Á•julsÁ½sa van Annak Á½brÁ½zatja szerint valÁ½ ismeretre, aki teremtette azt (Kol 3:9â€œ10).

JÁ½zus hangsÁ½lyozta: â€ŽHa valaki jöni akar Á•n utÁ½nam, tagadja meg magát Á•s vegye fel az ő keresztjÁ•t, Á•s kÁ½vess engem" (Mt 16:24; v. Á½. Lk 9:23). A keresztyény Á•letben, az Á•n halÁ½la nem esetleges, hanem szÁ½ksÁ½gszerű. A keresztyény Á•s kÁ½vetelÁ•sei - mind az azonnali, mind pedig a vÁ½gsõ - kell, hogy szembesÁ½ljenek a keresztyény tanÁ½tvÁ½nysÁ½ggal, feltÁ½tlen vÁ½laszt kell, hogy kapjanak. Dietrich Bonhoeffer megjegyzi Á•sÁ•re Á•rdemes odafigyelni: â€ŽHa keresztyénysÁ½g mÁ½r nem komoly tanÁ½tvÁ½nysÁ½g, ha az evangÁ½liumot Á•rzelmi fellÁ½ngolÁ½ssÁ½ hÁ½gÁ½tottuk, ami nem tÁ½maszt drÁ½ga igÁ½nyeket, Á•s ami nem tesz kÁ½lÁ½nbsÁ½get a termÁ½szetes Á•s a keresztyény lÁ•t kÁ½zÁ½tt, akkor rÁ½lÁ½ptÁ½nk az Á½ keresztet kÁ½zÁ½nsÁ½ges, mindennapi balsorsnak tekintsÁ½k, amely az Á•let egyik megprÁ½bÁ½ltatÁ½sa, csapÁ½sa... Amikor Krisztus hÁ½-v egy embert, arra hÁ½-vja, hogy haljon meg... Ez minden alkalommal ugyanaz a halÁ½l - halÁ½l JÁ½zus Krisztusban, az Á½ embernek a halÁ½la JÁ½zus hÁ½-vÁ½sÁ½ra."[6]

Á•gy tehát a keresztyény Á•letre valÁ½ hÁ½-vÁ½s a kereszthez valÁ½ hÁ½-vÁ½s, hogy folyamatosan megtagadjuk az Á•nek azt a Á½llandÁ½ vÁ½gyÁ½t, hogy a saját megvÁ½ltÁ½ja legyen, Á•s hogy teljes mÁ•rtÁ•kben ragaszkodjon a kereszt FÁ•rfiÁ½hoz, az Á½ hogy a mi â€ŽhitÁ½nk nem emberek bÁ½llcsessÁ½gÁ•n, hanem Istenek erejÁ•n nyugodjon" (1Kor 2:5).

Á½j Á•letet Á•lni. A Krisztusban valÁ½ nÁ½vekedÁ•s harmadik szempontja az Á•j Á•let. A keresztyény Á•let egyik nagy fÁ½lre hogy az Á½dvÁ½ssÁ½g Isten kegyelmÁ•nek ingyen ajÁ½ndÁ•ka, Á•s ezzel a tÁ½rtÁ•netet be is fejezõdÁ½tt. De ez nem Á½gy van az igaz, hogy Krisztusban â€Žvan a mi vÁ½ltsÁ½gunk az ő vÁ•re Á½lta, a bűnÁ½knek bocsÁ½nata, az Ő kegyelmÁ•nek gazdagsÁ½ szerint" (Ef 1:7). Az is igaz, hogy â€Žkegyelembõl tartattatok meg, hit Á½lta; Á•s ez nem tõletek van: Isten ajÁ½ndÁ•ka ez; nem cselekedetekbõl, hogy senki ne kÁ½rkedjÁ½k (Ef 2:8â€œ9).

Igen, a kegyelem ingyen van. Azonban ez a kegyelem Isten fiÁ½nak Á•letÁ•be kerÁ½lt. Az ingyen kegyelem nem egyenlõ az Á•n. olcsÁ½ kegyelemmel. IdÁ½zzÁ½k Á½ra Bonhoeffert: â€ŽAz olcsÁ½ kegyelem azt jelenti, hogy a megbocsÁ½tÁ½srÁ½ beszÁ½l anÁ½lkÁ½l, hogy szÁ½ksÁ½g lenne a megtÁ•rÁ•sre; prÁ•dikÁ½lunk keresztsÁ½grõl egyhá½zi fegyelem nÁ½lkÁ½l; prÁ•dikÁ½l; Á½rvacsorÁ½rÁ½l bűnvallomÁ½s nÁ½lkÁ½l, vagy bűnbocsÁ½natrÁ½l szemÁ½lyes bűn-vallÁ½s nÁ½lkÁ½l. Az olcsÁ½ kegyelem

tulajdonképpen kegyelem tanítványa; így néki, kegyelem a kereszt néki, kegyelem Jézus Krisztus néki, amelyet a Szentlélek által ad." [7]

Az én. olcsó kegyelemnek semmi kárja Jézus hávaishoz. Amikor Jézus elhá-v egy személynél, felhá-nálja a keresztet, amelyet hordozni kell. Ahhoz, hogy tanítványa legyen, kárja kell Jézust, és Jézus kárja se nem ázólcsó mulatság". A korinthusbelieknek Pál kiemelten hangsúlyozza a kegyelem kárja telettségét. Előszőr beszól a saját tapasztalatára: "Éljen kegyelme által vagyok, aki vagyok; és az ő hozzáim való kegyelme nem lön háibavalás; sőt tár munkálkodtam, mint azok mindnyájan (az apostolok), de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme" (1Kor 15:10). Ezzel Pál elismeri Isten kegyelmének elsőbbségét saját áletében. És azonnal hozzáteszi, hogy a kegyelm hiába kapta. A gárjárás eis kenon kifejezést szás szerint ádvátságnek fordítják. Azaz Pál nem az árt kapta a kegyelmet, hogy háibavalás, áres áletet áljen - sokkal inkább az árt, hogy olyan áletet áljen, amely tele van a Lélek gyámálcseivel, nem a saját erejéből, hanem a benne lakás kegyelem erejéből. Hasonlóan kári a há-vöket, hogy ázh ne vették ágyen az Isten kegyelmét" (2Kor 6:1).

Az Isten kegyelme nem az árt áradt ki, hogy egyik háibavalásáigbá a másikba taszón bennáinket. Isten kegyelme által megkált bennáinket magával, hogy Isten családjának tagjai legyenek. Ha Isten családjához csatlakozunk, benne állánk majd, és Isten szeretetének gyámálcseit teremjük az ő csodálatos kegyelmének ereje által.

Ez árt a Krisztusban való névedés vájában a lelki árettségben való névedés, ágy, hogy naprá napra visszatárzzánk Krisztus akaratát, és az ő ájain járunk. Ágy a kárdés az, milyen tulajdonságok az álet fordulatai illetve az állandás névedésnek a jelei? Anélkül hogy kimerátenk a listát, hárt ilyen jelet mutatunk be.

Á

A Krisztusban való névedés jelei

1. Lelki álet

Jézus elmondta Nikodémusnak: "ÉzHa valaki nem száletik vá-ztól és Lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:3). A Szentlélek megájtás ereje nélkül a keresztény álet el sem kezdődhet. Ő az Igazság Lelke (Jn 14:17). Ő vezáre bennáinket minden igazságra (Jn 16:13), és megárteti velánk Isten akaratát, ahogy a Szentráisban ki lett nyilatkoztatva. Meggyöz a bünről, igazságrá és á-teletről (Jn 16:6-7), ami nélkül nem tudjuk megárteni áletünk á cselekedeteink jelenlegi és az árákkávaláságra is kihatás kárja telettségét. A Lélek jelenléte és ájformálás e bennáinket Isten fiaivá és leányivá (Rám 8:14). A Lélek által Krisztus bennánk marad (1Jn 3:24). Azáltal, hogy a Lélek bennánk marad, áj álet jár n átre - áj abban az árelemben, hogy elutasá-tja a rági gondolatokat, cselekedet és kapcsolatokat, amelyek Isten akaratá ellen valák voltak; szabadá vájunk a bünről, hogy névedjük az igazságban (Rám 8:14-16); és visszatárzzánk Jézus kápatét ázdicóságról dicsóságre" (2Kor 3:17-18).

ÉzAmikor Isten Lelke uralja a szávet, ájformálja az áletet. A bünés gondolatok eltűnnek, a gonosz cselekedetektől lemond az ember; szeretet, alázat és békesség veszi át a harag, irigység és viszály helyét. Szomorás helyett árárm szá-vben, és az arc visszatárzi a menny fányát. Senki sem lájta azt a kezét, amely felemeli a terhet, vagy a fányt, mely fentről száll alá. Az áldás akkor jár, amikor a Lélek hit által ájtadja magát Istennek. Majd ez az erő, amelyet ember szem nem lájthat, áj ányt teremt Isten kápmásáira." [8]

A Lélek tesz bennünket Istennek Ártókká, Krisztusnak pedig Ártókká, és ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg" (Róm 8:17). A lelki Álet Ágy tulajdonképpen felhívás lelki tettekre: el kell utasítani a bűnös rendet, és Krisztus szenvedéseinek részesedése kell lenni a jelenlegi Áletben, osztozhassunk vele az eljövendő dicsőségben. A keresztny lelkiség Ágy nem a fantázia világába vagy misztikába való belemerés. Hanem felhívás a szenvedésre, osztozásra, bizonyosígtetésre, istentiszteletra és a krisztusi Áletre ebben a világban, korszakunkban és otthonainkban. Mindez csak a bennünk lakozó Lélek által lehetséges. Jímája az, hogy annak ellenére, hogy a világban vagyunk, ne a világban való legyünk (Jn 17:15). A világban kell élnünk - ez a lakóhelyünk és ez missziánk köztere is. De nem a világhoz tartozunk, mert Állampolgárságunk Áreményeink az eljövendő világban van (Fil 3:20).

Pál Ágy Árja le a Lélekkel felhatalmazott Áletet, mint ami lelkileg névekszik és Árik. Ez az Árettség visszautasítja cselekedeteit: "Éz házasságtól, parázna, tisztálanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártatlanságok, irigységek, gyilkosságok, részesedések, dobzások és ezekhez hasonlók" (Gal 5:19-21). Ellenben az Árettség megtermi a legyámoltseit: "Ézszeretet, Ártó, békesség, békés, szűesség, jóság, hűség, szelédesség, mértékletesség" (Gal 5:22-23).

Á

2. Álet szeretetben és egységben

A keresztny Álet egységes Álet, olyan Álet, amely megbékélt egyrészt Istennel, másrészt pedig az embertársak megbékélés a megromlott kapcsolatok gyógyítása. Ezen kapcsolat megszakításának elsődleges oka a bűn. A bűn elvált bennünket Istentől (Ása 59:2), és az emberiséget darabokra törté - faji, etnikai, nemi, nemzetiségi, szánszerinti, kaszt jellegű stb. eltérések szerint. Jézus evangéliuma a bűn problémájával foglalkozik, illetve az Ásszes tányezővel, amelyek ehhez kapcsolódnak, és Áj rendet teremt egységben és megbékélésben. Ez Árt mondhatja "Éz megbékéltetett magával a Jézus Krisztus Ál" (2Kor 5:18). Ebből a megbékélésből születik az Áj korszak, amelyet korszak, amelyet vertikális egység jellemez Istennel és horizontális egység az embertársakkal. Ez a szereteten és egységben alapuló Álet az evangélium Ányege. Nem azt mondta Jézus az Ő főpapi imájában, hogy "Éz mindnyájan egyek legyenek; amint Án te benned, hogy elhiggye a világ, hogy te káldt engem" (Jn 17:20-21)? Jézus Ász megváltó káldt Ás az Ő evangélium Ának ereje viszonzásul szeretetet és egységet vár el, amely Ás hogy káldt a megváltottakat. Nincs keresztny névekedés ilyen szeretet és egység nélkül. Ás ahol ez az egység szeretet uralkodik, minden fal, amely megosztja az embereket le fog omlani. A faji, nemzeti, nemi, kaszt jellegű, borszáns alapján emelkedő falak vagy más megosztó tányezők eltávolítanak annak az embernek az Áletéből, aki megtapasztalja az Áj teremtést, az Áj embert (Ef 2:11-16). Ahogy az ember névekszik és Álekben fejlődik, a megbékélés, szeresség és dicsőség igaza Ágya egyre fényesebben ragyog mind az egyéni, mind pedig a korszaki keresztny Álet.

A keresztny névekedésben a szeretet egyedülálló az evangélium szerint. Jézus Áj parancsolatnak nevezte (Jn 13:34), azonban az Áj jelleg nem a szeretetre utal, hanem a szeretet tárgyára. Az emberek szeretnek, de azt szeretik, aki szeretetre méltó - a sajátjukat szeretik. Jézus Áj megkázelt Ást mutatott: "Éz ahogy Án szeretlek titeket, ti is szeretessetek egymást." Azaz ugyanolyan egyetemes, Áldozatos és teljes kell, hogy legyen a mi szeretetünk, mint amilyen Jézus szeretete. Az Áj szeretet nem emel korlátokat, befogad, sőt még az ellenségeit is szereti. E korszak szeretett-pusztá "Éz Ágy a Ártó Ás a Ártó Ák" (Mt 22:37-40).

A parancsolat, hogy szeressék felebarátunkat, nem hagy kibávt. Nem válsztatjuk meg, hogy kit szeretünk. Arra

hivattunk el, hogy mindenkit szeressék. Mint egy Atya gyermekei, elvárhatjuk, hogy szeressék egymást. Az irgalmas szamaritánus példázatában Krisztus bemutatta, hogy az igaz felebarátod nem csupán az azonos egyházban vagy hitből vagy jelent. Nincs utalás fajra, színrre vagy osztálybeli különbségre. Felebarátunk minden ember, akinek szükség van segítségünkre. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített. Felebarátunk mindenki, aki Isten tulajdona." [9]

Az igazi felebaráti szeretet tanít a bőrszínen, hogy magát az embert lássa; nem bójik semmilyen csoportosulásig. A Járca meggyőző, inkább gazdagítja a lelket; megmenti az embert a múlt sárgától; felszabadítja az anyagi világtól hamis filozófiáinak nyomása alól. Valójában az igazi szeretet minden arcban Isten képét látja - potenciálisan vagy ténylegesen. A névelő, a keresztény rendelkezik ezzel a szeretettel, amely tulajdonképpen az egész keresztény egység alapja.

Á

3. Tanulmányozás 3. Álet

Az Álet alapvetően fontos a néveléshez. Bár mely Álet szervezet működéséhez szükség van a megfelelő Álet folyamatos táplálásra. Ágy van ez a lelki néveléssel is. De hol találjuk a lelki táplálékunkat? Első-sorban Álet forrásban: Állandó kapcsolat Istennel Álet tanulmányozása Álet az ima Álet gyakorlásával. Isten Álet fontos Álet a lelki Áletre vonatkozóan sehol sem találjuk olyan tisztán, mint Jézus szavaiban: "Nemcsak kenyérről ember, hanem minden Álettel, amely az Istennek szíjiből szíjizik" (Mt 4:4). Jézus táplálékos példát mutat, ahogy használta az Álet Sítáinnal szemben. "Jézus a Szent-rás szavaival szembesítette Sítáint: "Meg van Álet" - Minden Álet-sÁletben Isten szava volt a fegyvere. Sítáin csodát kért Krisztustól istensÁletnek jeleként. De am nagyobb volt minden csodájánál, az a szírd bizalom az "Ágy szál az Álet" -ban, amely olyan jel volt, amit nem lehetett vitatni. Am-g Krisztus kitarott ezen Álet; spont mellett, a Álet-tő nem tudott előnyt szerezni vele szemben." [10]

Ágy van ez velük is. A zoltáros Ágy mondja: "Szívembe rejtettem a te beszédet, hogy ne vétkezem ellened" (Zsid 119:11). Ehhez add hozzá az Áletet, amelyet az apostol Álet le: "Mert az Istennek beszéde Álet Álet hat, Álet Álet minden Álettől fegyver, Álet elhat a színek Álet léleknek, az Áletnek Álet a velőknek megosztásig, Álet meg Álet gondolatokat Álet a színek indulatait" (Zsid 4:12). Amikor a keresztény használja ezt az Álet, Álettől lelki kardot, hogy elhárítsa Sítáin támadásait, a harc nyertes oldalán Álet. A h-vő erő kap, hogy Álet Álet minden akadályt, amely a lelki névelés Áletban Álet, hogy megkísérelje zesse a helyest a helytelentől, hogy folyamatosan a Álet világtól, hogy Álet Álet get tegyen Isten hangja Álet a gonosz suttogása kézzel. Ez teszi az Álet a lelki névelés példátlan eszközzé.

Álet teljes Álet - Álet PÁlet - Istentől ihletett, Álet hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy táplálékos legyen az Isten embere, minden Álet cselekedetre felkészít" (2Tim 3:16-17). Akarsz névelni az igazság megértésében? Akarod tudni, hogyan tartsd szem előtt Istent? Akarod tudni, mit tartogat Isten szímodra ma, holnap Álet azután? Fogd a Bibliát! Tanulmányozd naponta! Imában kézzel Atyádhoz! Nincs jobb Álet Isten akaratának megismerésére Álet Áletnak keresésére.

Á

4. Imaélelet

Isten Igéje által szől hozzánk. Isten ismerete a névekedés révén válik - a vele való kommunikáció révén. Istennek való közlés a benne való névekedés másik szempontja az ima. Ha Isten Igéje a kenyér, amely táplál minket, az ima a levegő, amely lelkünket életben tartja. Az ima beszélgetés Istennel, figyeljük hangját, letérít minket, átadva magunkat, és felállunk Isten erejével felülül. Mindez nem kíván semmit tőlünk - kívánunk megtagadjuk önmagunkat, az erejére bízunk magunkat, és várjuk rá. Ebből a várakozásból ered az erő, amely várjuk keresztény utunkat és közlünk a lelki harcban. A gecseményi kertbeni ima biztosította a kereszt győzelmét.

Például olyan fontosnak tartja meg az imát a keresztény életben és névekedésben, hogy hat alapvetően fontos elvet említi meg: "Mindenkori imádkozatok", "Lélekben imádkozatok", "szóval imádkozatok", "szóval imádkozatok", "szóval imádkozatok... minden szentekért" (6:18). A farizeushoz (Lk 18:11) hasonlóan, mi is gyakran megkérdezzük magunkat, hogy a hitvallásunk, magunkat vagy egyszerűen megszokásból imádkozunk. De a hatékony ima nem megtagadás, lélekkel teli, közlünk, mások szíveit megérintve. Sőt, ha Isten akaratának teljesedését várjuk, legyünk hűségben bizonyosítók. Az ima állandó közlés Istennel; oxigén a léleknek, amely nélkül a lélek elgyengül és meghal.

"Az ima - mondja E. G. White - az egyik legfontosabb feladat. Ennek nélkül nem maradhatunk keresztények. Ez felemel, megerősít és nemesít, ez a lélek beszélgetése Istennel.[11]

5. Gyermektermő élet

"Gyermektermő életéről ismeritek meg őket" - mondja Jézus (Mt 7:20). A gyermektermő élet a lelki névekedés fontos szempontja. A kegyelem általi átváltozást gyakran félreértik, tagadva az engedelmességet és a gyermektermő életet. Semmi sem állhat távolabb a bibliai igazságtól. Igen, ingyen, hit által, Isten kegyelméből ment meg Krisztus, és önmagunkban nem dicsekedhetünk (Ef 2:7-8; Jn 3:16). De nem azért váltatunk meg, hogy azt tegyük, amit szeretnénk: az őt mentett meg, hogy Isten akaratával szíveinkben éljünk. Nem tárva nyereskedhetünk, ahogy azt sem mondhatjuk megteremtésünk után, hogy nem kell engedelmeskednünk; mert az engedelmesség természetesen közlünk Istentől való szabadulásunknak. Ezért a hit, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagunkban" (2:17).

Gondold át Jézus felváltását és reményét János 14. és 15. fejezetében! Felváltást az Atyával való kapcsolatunkért a tanítványainkkal való kapcsolatra. Először, Jézus kijelenti, hogy "megmaradtok az én szeretetemben; amikor éppen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében" (Jn 15:10). Jézus iránti engedelmissége nem egyszerű tárva nyereskedés volt, hanem Atyja iránti maradandó szeretetünk közlünk. Az Atya és Fia közlő bensőséges kapcsolat szereteten és csak a szereteten alapszik, és ez a szeretet ahhoz vezetett, hogy a Fia elfogadja Atyja akaratát és megzselelje a gecseményi kertbeni és a közlő keserűségét.

Jézus az atya Ős fiá szerettkapcsolatot használja a tan-tvnyai Ős kázte kialakulá kapcsolat szemléltetésekre. Jézus Atyjával való kapcsolata megelőzte Atyja iránti engedelmességgét, ugyanógy tan-tvnyáival való kapcsolata nem kell, hogy előzze iránta való engedelmességgé válnak. "Ha engem szerettek, az Őn parancsolataimat megtartjátok" (Jn 14:15).

"Ášgy cselekszem, amint az Őn Atyám parancsolja, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát" (31. vers).

Figyeld meg Jézus reményét tan-tvnyáival kapcsolatban. Ášgy cselekszik, ahogy az Atya parancsolta, hogy a világ megismerje szerettkapcsolatát az Atyával. A szerettkapcsolat megelőzi az Atya akaratának teljesítését. Szereti az Atyát, ezért szívesen Ős Ánként teljesíti akaratát. Ugyanógy Jézus előre látta a szereteten alapuló kapcsolat tan-tvnyáival is.

"Maradjatok Őnbennem - mondja Jézus - Ős Őn is ti bennetek. Miképpen a szőlő-vessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem a szőlőtőkére marad; aképpen ti sem, hanem Őn bennem maradtok" (Jn 15:4). A gyümölcsöt szívesen Ős Ánként teljesíti az Isten akaratát szerinti Álet a lelki névedés alapvetően fontos jelei. A gyümölcs hiánya jelzi a Krisztusban maradás hiányát.

Á

6. Lelki harc

A keresztény tan-tvnyásig nem kánnnyú utazás. Egy háború rászesei vagyunk, amely valószínűleg Ős veszélyes. Pál mondja: "Mert nem test Ős vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az Álet sáttátságnak világban, a gonoszok lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annak okát, hogy legyünk fát az Istennek minden fegyvert, hogy ellenállhatatok ama gonosz napon, Ős mindeneket elvégezzék megállhatatok" (Ef 6:12-13).

A harcban természetfeletti erők emeltek vándat ellenünk. Ahogy az Ásr angyalai rászest vesznek kávetői szolgálatban, megszabadva őket a gonosztól, vezetve őket a lelki névedésben (Zsolt 34:7; 91:11-12; ApCsel 5:19-20; Zsid 1:14-12:22), Ágy a másik oldalon a bukott angyalok Ásszeesküvést forralnak, hogy elfordítsanak bennünket a tan-tvnyásig kávetelményeitől. A Biblia kijelenti, hogy Sátán Ős angyalai felkelnek Jézus kávetői ellen (Jel 12:17), maga a gonosz pedig "zord-tá oroszlánként jár, keresve, kit nyeljen el" (1Pt 5:8-9). A lelki névedéshez vezető Á van az Árdg csapdáival, ettől nehéz a lelki harcunk. Ezért Pál néhny kemény szót is használ a cselekvésre való felszólításra: "Vedd fel!... LÁgy erős..." (Ef 6:12-13). "A keresztény Álet harc Ős menetelés. Ebben a kikapcsolódás, az erőfeszítés folyamatos Ős Állhatatos kell, hogy legyen. Folyamatos igyekezettel tarthatjuk fenn a győzelmet Sátán kávetői felett. A keresztény tisztességet ellenállhatatlan erővel kell keresni, Ős meg kell tartani a kávetői, Állandó cÁllal... Mindenkinek Ánmagját kell harcolni; senki sem harcolhatja meg a mi harcunkat. Egyéni felelősök a kávetői kimenetelért." [12]

Azonban Isten nem hagyott bennünket egyedül a kávetői kávetői. Krisztus Jézusban Ős rajta keresztül biztosított

a győzelmet (1Kor 15:57). Járó kiegészítő fegyvert adott, amellyel szembenézhetünk az ellenséggel. Párja leírja a fegyverzetet, amely tartalmazza az igazlelkűség átvételét, az igazság mellvasát, a bölcsesség evangéliumának saruját, pajzsát, az áldóvízesség sisakját, a lálek kardját és az állhatatos kiegészítőt (Ef 6:13-18). Ilyen fegyverzettel teljesen a lálek kifogyhatatlan erejére támaszkodva csak névelkedhetünk lelki bátorságban, és megnyerhetjük a harcot.

Á

7. Istent imádját, bizonyosítevő és reményteljes álet

A keresztény névelkedés nem lágúres tőben történi. Egyrészt a megváltottak kiegészítésében zajlik, más bizonyosítevősként annak a kiegészítésnek, amely megváltásra szorul. Figyeld meg az apostoli kiegészítőt! Hamarosan, Jézus menyemenetele útján, az öskeresztények a Szentlélek erejével, mind egyenleg, mind pedig kiegészítésgileg névelkedtek az istentiszteletben, kiegészítésben, igetanulmányozásban és a bizonyosítevőben (A 2:42-47; 5:41-42; 6:7). Együttés istentisztelet nélkül nem azonosulhatuk a kiegészítéssel. Ebben a kiegészítés szemelyes kapcsolatban névelkszünk, és így örök meg lelkileg.

Eztört tanácsolja az apostol: "Éz az gyeljük egymásra, a szeretetre és jár cselekedetekre való felbuzdulás vőg nem hagyván a magunk győlekezését, amiköppen szokásuk némelyeknek, hanem intvőn egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap kiegészel" (Zsid 10:24-25).

Minél jobban névelkszünk az Isten imádatában, igetanulmányozásban és kiegészítésben, annál inkább igyekszünk szolgáljni és bizonyosígot tenni. A keresztény névelkedés a szolgálatban és a bizonyosítevőben való névelkedés kiegészíteli meg (Mt 20:25-28). Jézus mondja: "Éz amikönt engem kiegészít vala az Atya, én is akköppen kiegészílek ti 20:21). A keresztény álet soha sem az ön kiegészít forog, hanem mindig a másoknak való szolgálatban és bizonyosítevőben nyilvánul meg.

Máté 28. fejezet nagy misszióparancsa felszáll-tja a keresztényt, hogy legyen előg árett ahhoz, hogy elvigye a megbocsátás járó hárt a kiegészítélő világnak, hogy mindenki megismerje Isten megmentő kegyelmét. A lelki á keresztény névelkedés jele a mindvőgig névelvő bizonyosítevő álet - Jeruzsálemben, Júdeában, Samáriában és vőgső határáig (ApCsel 1:8).

A jelenben imádjuk Istent, itt alkotunk kiegészítőt és teszünk bizonyosígot. A keresztény számára azonban az idő ugyanakkor előremutat a jövőre. Párja mondja: "Éz...cőlegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onót felvaló elhő-vősa jutalmára" (Fil 3:12-14). Ugyanez az apostol mondja, hogy "őjetekek szent áletet, hogy éz mind leketek, n testetek feddhetetlenül őrtessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére" (1Thessz 5:23). Eztört a Krisztusban való névelkedés egyben névelkedés a vőirakozásban, az eljövendő orszáig reménységben is. "Éz az alázatos léleknek az Isten háza itt e földön a menny kapuja. A dicsőret őneke, az ima, Krisztus képviselőinek szavai, Isten kije tevőkenységai, hogy népet kiegészítsen a mennybe, a magasztosabb istentiszteletre, ahová semmi sem láphet be, am bemozolhatná azt." [13]

Â

LÃ¡bjegyzet

1.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 746, 749.

2.

Â

uo. p. 758.

3.

Â

uo. p. 687.

4.

Â

uo. p. 25.

5.

Â

uo. p. 172.

6.

Â

Bonhoeffer, Dietrich: *The Cost of Discipleship* (New York. The Macmillan Company, 1959), pp. 78-79.

7.

Â

uo. p. 47.

8.

Â

White, E. Gould: *The Desire of Ages*, p. 173.

9.

Â

uo. p. 503.

10.

Â

uo. p. 120.

11.

Â

White, E. Gould: Testemonies of the Church II., p. 313.

12.

Â

White, E. Gould: The Ministry of Healing, p. 453.

13.

Â

White, E. Gould: Testimonies V., p. 491.